

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce **ATAR, s.r.o.**, Praha 4, Michelská 780/45, zast: JUDr. Janem Bébrem, advokátem, Praha 5, Ostrovského 3 - Ženské domovy, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25.4.2008, č.j. 2008/22792-424

t a k t o :

Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25.4.2008, č.j. 2008/22792-424 **s e z r u š u j e** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce JUDr. Jana Bébra, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce hl.m. Prahy čj. ABA-T-64/2008 ze dne 22.2.2008, kterým podle § 78 odst. 5 a 6 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění do 31.12.2007, nebyl poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2007, a to z důvodu nesplnění podmínky dle § 78 odst. 5 uvedeného zákona ve lhůtě stanovené v § 78 odst. 4 tohoto zákona.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že odvolatel podal dne 23.1.2008 žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona o zaměstnanosti za 4. čtvrtletí roku 2007. K žádosti doložil potvrzení Finančního úřadu pro Prahu 4, Generálního ředitelství cel a Všeobecné zdravotní pojišťovny – Krajské pobočky pro hl.m. Prahu, podle kterých nemá ke dni 31.12.2007 žádný nedoplatek ve smyslu ust. § 78 odst. 5 zákona o zaměstnanosti, a dále potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení, podle kterého nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ke dni 14.1.2008. Dne 22.2.2008 bylo oznámeno zahájení správního řízení ve věci neposkytnutí příspěvku, protože potvrzení o bezdlužnosti od PSSZ je vystaveno až ke dni 14.1.2008, přičemž datum pozdější než poslední den čtvrtletí, za který je nárok posuzován, lze akceptovat pouze v případě, že informační systémy příslušných úřadů neumožňují k tomuto dni bezdlužnost potvrdit.

Odvolatel tak byl vyzván k doložení potvrzení k příslušnému datu. Dne 26.2.2008 byl s odvolatelem sepsán protokol o ústním jednání, v němž je zaznamenáno, že úřadem práce bylo zjištěno, že důvodem vystavení potvrzení ke dni 14.1.2008 není nemožnost informačního systému vystavit potvrzení k uvedenému dni. Odvolatel uvedl, že zákon (§ 78 odst. 5) nestanoví vydání potvrzení k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí, ale k datu podání žádosti, což odvolatel splnil. K protokolu je připojené vyjádření odvolatele ze dne 23.2.2008, z něhož vyplývá názor, že v ust. § 78 odst. 5 zákona není stanoveno žádné datum, ke kterému by bezdlužnost měla být doložena. Z dikce zákona je podle odvolatele naopak patrné, že postačující je i snaha zaměstnavatele urovnat dluh prostřednictvím splátkového kalendáře. Bylo by absurdní, kdyby zaměstnavateli byl povolen splátkový kalendář na 10 let pro dluh 2 000 000,- Kč a tento zaměstnavatel nárok měl, ale zaměstnavatel, který by k 2.1.2008 dlužil 1,- Kč, kterou by 3.1.2008 zaplatil, by nárok na příspěvek neměl. To je právě případ odvolatele. Podmínka „*posledního dne kalendářního čtvrtletí*“ je ve formuláři přebytná a měla by být nahrazena dikcí „*bezdlužný ke dni podání*“, tak aby byla v souladu se zákonem. Úřadem práce příspěvek nebyl přiznán s odůvodněním, že ve lhůtě stanovené v § 78 odst. 4 zákona nebyla splněna podmínka stanovená v § 78 odst. 5 zákona, a s poukazem na řídící akt Ministerstva práce a sociálních věcí účinný ke dni 22.10.2007. Při posuzování 4. čtvrtletí roku 2007 však podle odvolatele se nelze dovolávat řídícího aktu účinného ke dni 22.10.2007, neboť je retroaktivní a dále proto, že je v rozporu se zákonem. Odvolatel dále poukázal na možnost úřadu práce dotázat se na bezdlužnost žadatele a na to, že dokládání bezdlužnosti zdravotně postiženým je v rozporu s programovým prohlášením vlády o snižování náročnosti administrativy.

K námitkám podaného odvolání žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu a z vyjádření odvolatele vyplývá, že odvolatel měl ke dni 31.12.2007 dluh u PSSZ a potvrzení o bezdlužnosti nebylo vydáno k pozdějšímu datu z důvodu nemožnosti informačního systému vystavit potvrzení ke dni 31.12.2007. Pokud jde o řídící akt nadřízeného orgánu účinný od 22.10.2007, jedná se o informaci k dokládání bezdlužnosti při poskytování příspěvku, která potvrzuje doposud aplikovaný postup a nezakládá žádné nové požadavky, o retroaktivitě hovořit nelze, neboť tento akt je aplikován na žádosti podávané v lednu 2008, tedy po dvou měsících od účinnosti aktu. Odvolatel vykládá ust. § 78 odst. 5 zákona izolovaně od ostatních odstavců. Žalovaný je toho názoru, že pokud je příspěvek poskytován zpětně, a to za čtvrtletí, podmínku bezdlužnosti je nutno rovněž zkoumat za toto čtvrtletí, tj. k poslednímu dni tohoto čtvrtletí a nikoli ke dni podání žádosti. Odvolatelův výklad výjimky z bezdlužnosti je podle žalovaného účelový, neboť i povolení splátke dluhu by rovněž bylo posuzováno k poslednímu dni čtvrtletí, za které je příspěvek poskytován a k němuž se váže podmínka bezdlužnosti. Pokud by odvolatel ke dni 11.1.2008, kdy uhradil svůj dluh, požádal o splátky, které by mu byly povoleny, byl by ve stejném postavení, jako když dluh zaplatil jednorázově, neboť podmínky stanovené v § 78 zákona musí být splněny ve čtvrtletí, za které je příspěvek požadován, nikoliv ve čtvrtletí následujícím. Poučení o povinnosti doložit k žádosti přílohy stanovené zákonem, které žádost obsahuje, je v souladu s § 78 zákona. Jeho změna není nutná s ohledem na novelu zákona účinnou od 1.1.2008, která stanoví nové podmínky a na základě které byla vytvořena nová žádost. Správní orgány jsou povinny řídit se zákonem, nikoli programovým prohlášením vlády. Bezdlužnost žadatele si úřad práce ověřit nemůže, neboť existuje povinnost mlčenlivosti a skutečnost, zda zaměstnavatel dluží na pojistném, není uvedena v taxativním výčtu výjimek z povinnosti mlčenlivosti.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že stěžejním argumentem pro neposkytnutí příspěvku je skutečnost, že podmínku bezdlužnosti stanovenou v § 78 zákona o zaměstnanosti v tehdy platném znění je nutno zkoumat za čtvrtletí, tj. k poslednímu dni tohoto čtvrtletí, nikoli ke dni podání žádosti. Pokud se správní orgán řídil touto úvahou, pak podle žalobce pochybil, a to jak v oblasti aplikace právních norem, tak v oblasti správního uvážení. Žalovaný argumentuje tím, že úřadem práce příspěvek odvolateli přiznán nebyl, protože ve lhůtě stanovené v § 78 odst. 4 zákona nesplnil podmínku stanovenou v § 78 odst. 5 zákona. Žalobce namítl, že je otázkou, kterou lhůtu (v rámci § 78 odst. 4 zákona) měl žalovaný na mysli. Pokud jde o lhůtu „*čtvrtletně zpětně*“, ta souvisí s poskytnutím příspěvku, pokud jde o lhůtu „*do konce kalendářního měsíce následující po uplynutí kalendářního čtvrtletí*“, ta je vztažena k doložení nároku, pokud jde o lhůtu „*do 30 kalendářních dnů ode dne doručení žádosti*“, ta souvisí se splatností příspěvku. Správní orgán měl zřejmě na mysli lhůtu, že příspěvek se poskytuje čtvrtletně zpětně na základě žádosti zaměstnavatele. Uvedená lhůta však není spojena s prokázáním neexistence nedoplatek. Naopak, odst. 5 § 78 zákona stanoví konkrétní podmínky poskytnutí příspěvku, přičemž ani zde není zmínka o prokázání bezdlužnosti ke konci kalendářního čtvrtletí a není tedy zřejmé, z čeho žalovaný tuto lhůtu dovodil. Čtvrtý odstavec totiž upravuje to, co se považuje za součást žádosti. Touto součástí má být doložení celkového

průměrného přepočteného počtu všech zaměstnanců apod. V souvislosti s osmým odstavcem § 78 zákona, který stanoví, že „pro zjištění celkového počtu zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením...je rozhodný průměrný počet zaměstnanců za kalendářní období“, je zřejmé, že zákonodárce zde upravil proceduru zjišťování počtu zaměstnanců právě v souvislosti s ukončením kalendářního období. Tak tomu ovšem není u prokazování nedoplatků. Zákonodárce nehovoří (o prokázání nedoplatků) výslovně jako o součásti žádosti, prokázání nedoplatků upravuje v jiném odstavci (pátém) a prokázání nedoplatků upravuje jako podmínku pro poskytnutí příspěvku. Pokud by měla být aplikována právní úvaha žalovaného, potom by zákonodárce měl výslovně upravit, že podmínkou je, že zaměstnavatel nemá nedoplatky v tom kterém období. Ustanovení § 78 zákona však nic takového neobsahuje a z logiky věci vyplývá, že podmínka neexistence nedoplatků se posuzuje v době podání žádosti. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že žalobce vykládá ust. § 78 odst. 5 zákona izolovaně od ostatních odstavců. Je naopak toho názoru, že na ustanovení § 78 nahlíží žalobce komplexně a tvrdí, že z tohoto ustanovení nevyplývá povinnost doložit potvrzení o bezdlužnosti k poslednímu dni čtvrtletí; taková úvaha pak podle žalobce nemůže vyplývat ani z logického, jazykového, systematického či jiného výkladu.

Žalobce proto žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě kromě důvodů uvedených již v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále poukázal na to, že úřad práce při poskytování příspěvku není vázán pouze zákonem o zaměstnanosti a vyhláškou o provádění pracovní rehabilitace, ale při vynakládání finančních prostředků ze státního rozpočtu musí postupovat hospodárně, účelně a efektivně podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Hospodárnost, účelnost a efektivnost vynaložení prostředků ze státního rozpočtu byl úřad práce a následně i žalovaný povinen před jejich poskytnutím ověřit, přičemž tato povinnost mu vyplynula ze zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole. K námitce žalobce, že v ustanovení § 78 odst. 4 písm. c) zákona (správně má být § 78 odst. 4 zákona) není uvedeno, k jakému datu má dané potvrzení být a k námitce, že v den podání žádosti žalobce potvrzení o bezdlužnosti doložil, uvedl žalovaný, že žádost obsahuje poučení: „K žádosti prosím doložit potvrzení, že zaměstnavatel nemá k poslednímu dni vykazovaného čtvrtletí“ Podle žalovaného je tedy evidentní, že žalobce byl úřadem práce seznámen s podmínkami získání příspěvku. Povinnost dokládat potvrzení o bezdlužnosti k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí podle žalovaného vyplývá i ze znění § 78 zákona. Pokud příspěvek je poskytován zpětně, a to za čtvrtletí, podmínku bezdlužnosti je nutno rovněž zkoumat za toto čtvrtletí, tj. k poslednímu dni čtvrtletí, nikoli ke dni podání žádosti. Zákon neobsahuje ustanovení o zmírnění tvrdosti zákona, správní orgán musí postupovat podle zákona a nemůže z něj činit žádné výjimky. K tomu byl žalovaným vydán i řídicí akt Ministerstva práce a sociálních věcí účinný ke dni 22.10.2007, který měl zajistit dodržení zásady legitimního očekávání, tak, aby postup úřadů práce na celém území ČR byl jednotný.

Při ústním jednání před soudem zástupce žalobce trval na žalobě a důvodech v ní uvedených. Zdůraznil, že z ustanovení § 78 odst. 5 zákona nevyplývá žádná lhůta, ke které by měl žadatel o příspěvek prokázat bezdlužnost. Žádal, aby soud žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náklady řízení za soudní poplatek a tři úkony právní služby dle příslušného tarifu včetně daně z přidané hodnoty, jejímž je zástupce žalobce plátcem.

Z podnětu podané žaloby soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán a vycházel při tom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudy ukládá ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s. Soud vycházel z obsahu správního spisu předloženého žalovaným.

Do správního spisu je založena žádost žalobce o předmětný příspěvek za 4. čtvrtletí roku 2007 podaná dne 23.1.2008 na tiskopisu žádosti. K žádosti není připojeno „Poučení“ (o povinnosti doložit bezdlužnost k poslednímu dni vykazovaného čtvrtletí) zmiňované vydanými rozhodnutími i ve vyjádření žalovaného k žalobě. K žádosti jsou připojena potvrzení (finančního úřadu, celního orgánu, VZP) o tom, že ke dni 31.12.2007 neevidují žádný nedoplatek a potvrzení PSSZ ze dne 14.1.2008, že žalobce nemá nedoplatky na pojistném, penále a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ke dni 14.1.2008.

Oznámením ze dne 12.2.2008 bylo oznámeno zahájení správního řízení, jímž byl žalobce vyzván, aby doložil dokumentaci, kterou požádal příslušný úřad (PSSZ) o vydání potvrzení o bezdlužnosti, a upozorněn, že žádosti nebude vyhověno, pokud bude zjištěno, že předložené potvrzení bezdlužnosti od PSSZ ke dni 14.1.2008 bylo vydáno z jiného důvodu, než že informační systémy tohoto úřadu neumožňují potvrdit bezdlužnost k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí.

Rozhodnutím Úřadu práce hl.m. Prahy ze dne 22.2.2008 nebyl příspěvek žalobci poskytnut podle § 78 odst. 5 a 6 zákona o zaměstnanosti z důvodu, že žalobce nesplnil ve lhůtě podle § 78 odst. 4 zákona podmínku ust. § 78 odst. 5 zákona. V jeho odůvodnění se mimo jiné uvádí, že v žádosti je stanoveno, aby zaměstnavatel podmínku dle § 78 odst. 5 zákona doložil potvrzením k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí. Tuto podmínku však žadatel nesplnil, neboť od PSSZ předložil potvrzení o bezdlužnosti k datu 14.1.2008, nikoli k datu 31.12.2007. Doložená potvrzení k pozdějšímu datu, nejpozději však k poslednímu dni kalendářního měsíce následujícího po uplynutí posuzovaného čtvrtletí, lze podle řídicího aktu MPSV, který nabyl účinnosti od 22.10.2007, nadále akceptovat pouze z důvodu, že informační systémy přísl. úřadů neumožňují potvrdit bezdlužnost k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí.

Do spisu je založen i protokol o ústním jednání ze dne 26.2.2008, v němž se uvádí, že v rámci správního řízení bylo zjištěno, že důvodem potvrzení od PSSZ o bezdlužnosti k datu 14.1.2008 není skutečnost, že informační systém PSSZ neumožňuje potvrdit bezdlužnost k 31.12.2007. Žalobce do protokolu uvedl, že požadavek doložení bezdlužnosti k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí je neopodstatněný, protože z dikce zákona vyplývá, že bezdlužnost musí být doložena k datu podání žádosti, což žalobce učinil. K protokolu je připojeno vyjádření žalobce ze dne 23.2.2008.

O odvolání, které žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí úřadu práce, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Ustanovení § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, bylo s účinností od 1.1.2008 novelizováno zákonem č. 261/2007 Sb., podle jehož přechodných ustanovení - čl. LX bod 2. - se poskytování příspěvku na podporu zaměstnanosti osob se zdravotním postižením za čtvrté kalendářní čtvrtletí roku 2007 řídí právními předpisy účinnými ke dni 31.12.2007. Správní orgán tedy správně rozhodoval podle zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31.12.2007 (zákon).

Podle § 78 odst. 1 zákona zaměstnavateli zaměstnávajícímu více než 50 % osob se zdravotním postižením z celkového počtu svých zaměstnanců se poskytuje příspěvek na podporu zaměstnávání těchto osob. Příslušným úřadem práce pro poskytování příspěvku je úřad práce, v jehož obvodu má sídlo zaměstnavatel, který je právnickou osobou, nebo v jehož obvodu má bydliště zaměstnavatel, který je fyzickou osobou.

Podle § 78 odst. 4 zákona příspěvek se poskytuje čtvrtletně zpětně na základě žádosti zaměstnavatele. Součástí žádosti je doložení celkového průměrného přepočteného počtu všech zaměstnanců, zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, a zaměstnanců, kteří jsou osobami s těžším zdravotním postižením. Nárok musí být doložen nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí. Příspěvek je splatný nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne doručení žádosti příslušnému úřadu práce.

Podle § 78 odst. 5 zákona příspěvek se poskytuje za podmínky, že zaměstnavatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky, zaměstnavatel nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění nebo na pojistném a na penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, s výjimkou případů, kdy bylo povoleno splácení ve splátkách a není v prodlení se splácením splátek.

Podle § 78 odst. 6 zákona jestliže nejsou splněny podmínky pro poskytnutí příspěvku uvedené v odstavcích 1 a 5, nebo jestliže zaměstnavatel uplatní nárok na příspěvek po lhůtě uvedené v odstavci 4, vydá úřad práce rozhodnutí o tom, že příspěvek nebude poskytnut.

Prvostupňovým rozhodnutím bylo nepřiznání příspěvku odůvodněno tím, že žalobce nesplnil ve lhůtě ust. § 78 odst. 4 zákona podmínky dle § 78 odst. 5.

Ustanovení § 78 odst. 4 zákona výslovně upravuje dvě lhůty. První lhůtou je lhůta stanovená k doložení průměrného přepočteného počtu všech zaměstnanců, zaměstnanců se zdravotním postižením a s těžším zdravotním postižením, která je stanovena to do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí. Tato lhůta platí i pro samotné podání žádosti jako takové, jak lze dovodit z ustanovení § 78 odst. 6. Druhou lhůtou, kterou § 78 odst. 4 zákona zakotvuje, je lhůta 30 kalendářních dnů od doručení žádosti, která je stanovena pro určení splatnosti poskytnutého příspěvku.

Lhůta, v níž musí být splněny podmínky dle § 78 odst. 5, není ustanovením § 78 odst. 4, ani jiným ustanovením zákona, výslovně stanovena. *Důvodem pro nepřiznání* příspěvku stanoveným v § 78 odst. 6 zákona, je nesplnění podmínek dle § 78 odst. 5 zákona (aniž by bylo výslovně stanoveno, ke kterému dni musí být tyto podmínky splněny) a dále uplatnění nároku na příspěvek po lhůtě uvedené v odst. 4. Důvodem nepřiznání příspěvku dle § 78 odst. 6 zákona tak není *nesplnění podmínek dle § 78 odst. 5 zákona ve lhůtě stanovené v § 78 odst. 4 zákona*, což je důvod, pro který Úřad práce žádost žalobce zamítl. Podmínka bezdlužnosti žalobce ve lhůtě *do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí* byla splněna, neboť žalobce dluh u PSSZ ve lhůtě *do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí* uhradil (potvrzení vystavené PSSZ dne 14.1.2008 uvádí, že žalobce ke dni 14.1.2008 nemá u PSSZ nedoplatek).

Žalovaný, který odvolání podané proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl a toto rozhodnutí potvrdil, vychází z toho, že pokud je příspěvek poskytován čtvrtletně zpětně (jak stanoví věta první § 78 odst. 4 zákona), je nutno podmínku bezdlužnosti dle § 78 odst. 5 zákona zkoumat za toto čtvrtletí, tj. k poslednímu dni tohoto čtvrtletí; žalobce však měl ke dni 14.1.2008 dluh u PSSZ, tedy nesplnil podmínku bezdlužnosti k 31.12.2007. Žalovaný tedy nesplnění podmínky bezdlužnosti dovoduje ze skutečnosti, že příspěvek se poskytuje zpětně za uplynulé čtvrtletí a podle žalovaného musí být podmínka bezdlužnosti splněna k poslednímu dni daného čtvrtletí.

Soud se s tímto výkladem žalovaného neztotožňuje. Zákon (§ 78 zákona v tehdy platném znění) neobsahoval žádné ustanovení, o které by tento výklad žalovaného bylo možno opřít. Zákon v tehdy platném znění nestanovil, že podmínka bezdlužnosti musí být splněna k poslednímu dni čtvrtletí, za které je příspěvek poskytován, resp. požadován. Ze samotné skutečnosti, že se příspěvek poskytuje zpětně za čtvrtletí, nelze bez dalšího dovodit, že by podmínka bezdlužnosti žadatele musela být splněna právě k poslednímu dni příslušného čtvrtletí. Ustanovení § 78 odst. 5 zákona o obsahu přítomný čas slovesa „nemá“, jazykový výklad tohoto ustanovení tedy výkladu žalovaného nesvědčí. Pokud ust. § 78 odst. 5 zákona navíc stanoví výjimku, podle níž i v případě, kdy žadatel má dluh, je příspěvek poskytnut pokud žadateli byly povoleny splátky a není s jejich splácením v prodlení, pak je soud toho názoru, že zákonodárce neměl v úmyslu (a především tak nestanovil) příspěvek nepřiznat žadateli, který sice k poslednímu dni příslušného čtvrtletí dlužil, svůj dluh však již před podáním žádosti o příspěvek v plné výši vyrovnal. Soud rovněž poukazuje na nálezy Ústavního soudu I. ÚS 643/06, v němž se uvádí, že je-li k dispozici více výkladů veřejnoprávní normy, je třeba volit ten, který vůbec, či co nejméně zasahuje do toho kterého základního práva či svobody. Soud tak má za to, že jazykovým i teleologickým výkladem ustanovení § 78 zákona v tehdy platném znění nelze dojít k závěru, že podmínka bezdlužnosti žadatele musí být splněna k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí.

Poukaz správního orgánu na řídící akt MPSV, dle kterého je *v žádosti stanoveno, aby zaměstnavatel k žádosti doložil potvrzení o tom, že k poslednímu dni čtvrtletí nemá nedoplatky* a podle kterého *doložená potvrzení o bezdlužnosti k pozdějšímu datu (než k poslednímu dni posuzovaného čtvrtletí), nejpozději však k poslednímu dni měsíce následujícího po uplynutí posuzovaného čtvrtletí, lze akceptovat pouze z důvodu, že informační systémy příslušných úřadů neumožňují bezdlužnost potvrdit k poslednímu dni čtvrtletí*, a rovněž i poukaz žalovaného na poučení obsažené v žádosti: *K žádosti, prosím, doložte potvrzení, že zaměstnavatel nemá k posledními dni vykazovaného čtvrtletí nelze přijmout, neboť jejich obsah neodpovídá znění příslušných zákonných ustanovení a nejde tedy o akty, které by pro žadatele byly závazné.*

Soud nad rámec věci poukazuje na to, že současné znění zákona o zaměstnanosti stanoví v § 78 odst. 3, že příspěvek se poskytuje za podmínky, že zaměstnavatel nemá evidovány nedoplatky k poslednímu dni příslušného čtvrtletí, a to s výjimkou povolení splátek či posečkání daně a dále s výjimkou případu, kdy součet všech splatných nedoplateků zaměstnavatele nepřesáhl k poslednímu dni čtvrtletí 10 000,- Kč a zaměstnavatel tyto nedoplatky uhradil do 15. dne kalendářního měsíce

následujícího po kalendářním čtvrtletí, za které příspěvek žádá, nebo je uhradil do 5 dnů ode dne, kdy se o nich dozvěděl od pobočky úřadu práce, v případě, že údaje o nedoplatecích zjistila pobočka úřadu práce sama. Podmínku bezdlužnosti k poslednímu dni příslušného čtvrtletí tak zákon stanoví až po provedené novelizaci, přičemž za stanovených podmínek zároveň umožňuje dodatečnou úhradu nedoplatků i po uplynutí příslušného čtvrtletí.

Protože soud shledal žalobu důvodnou, napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1,4 s.ř.s. zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a plně úspěšnému žalobci přiznal náhradu za soudní poplatek ve výši 2000,- Kč a za tři úkony právní služby po 2100,- (převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání soudu) a tři související paušální poplatky po 300,- Kč podle §§ 7, 9 odst. 3 písm. f) a 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., po zvýšení o 20% DPH, tj. náklady řízení v celkové výši 10.640,- Kč, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle § 105 odst. 2 s.ř.s., stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 1. června 2011

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková